

ה"ט 51948/11/22 - שאול רוזנצויג, בעצמו נגד אבנר פרידמן בעצמו

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 51948-11-22 רוזנצויג נ' פרידמן

בפני כבוד השופטת טלי מירום

המבקש שאול רוזנצויג

בעצמו

נגד

המשיב

אבנר פרידמן בעצמו

פסק דין

1. ביום 23.11.2022 הגיש המבקש נגד המשיב בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת במעמד צד אחד, לפי **חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001**.

2. בבקשה נטען, כי המשיב, עורך דין שרשיון עריכת הדין שלו נשלל ממנו בשנת 2018 בעקבות ביצוע עבירות, מטריד את המבקש ומסית נגדו את דיירי הבניין ברח' חסן שוקרי 18, שם יש למבקש משרד ודירות המושכרות לאחרים. נטען, בנוסף, כי המשיב חטף מסמך מידי אחד משוכרי הדירות של המבקש וצילם אותו.

3. בהיותי שופטת תורנית, אך נוכח השתתפותי במועד זה ביום עיון של כל שופט מחוז חיפה, ובהתאם להנחיות נשיאת המחוז, הובאה הבקשה בפני כב' השופט יהושע רטנר, שופט עמית. כב' השופט רטנר לא מצא לנכון ליתן את הצו המבוקש בטרם שמיעת עמדת המשיב, והורה על קביעת דיון בבקשה בפניי, במעמד שני הצדדים. בהחלטה שנתתי בו ביום נקבע דיון בפניי להיום.

4. לדיון שהתקיים היום התייצבו המבקש ועד מטעמו - מר ש' קורידו, אשר ממנו נחטף, לפי הטענה, המסמך.

5. מנגד התייצב המשיב, ובפיו מספר **טענות מקדמיות** וכדלקמן:

א. דין הבקשה להימחק או להידחות על הסף בשל אי המצאתה לידי דיון;

ב. דין הבקשה להימחק או להידחות על הסף משלא צורף לה תצהיר של המבקש או של העד מטעמו;

ג. דין הבקשה להימחק או להידחות על הסף משלא צורף לה העתק התלונה שהגיש המבקש, לטענתו, במשטרת ישראל;

ד. הדיון במעמד צד אחד התנהל בפני שופט שפרש.

6. לגופו של עניין הכחיש המשיב מכל וכל את טענות המבקש. עוד טען, כי מעולם לא התקיים, בנוכחותו או בנוכחות מי מטעמו, הליך משמעתי כלשהו בעניינו, הוא מעולם לא הושעה על ידי לשכת עורכי הדין בישראל, ומעולם לא הורשע בעבירה כלשהי.

7. בדיון חקר המשיב את המבקש ואת העד מטעמו חקירה נגדית; במסגרת חקירת המבקש טען המשיב כי המבקש השתלט על חדר המדרגות של הבניין ומאחסן שם זבל וגרוטאות, בהיותו, כהגדרתו, אספן זבל כפייית. בשים לב למהות ההליך ולשאלה המוגדרת הנבחנת במסגרתו, לא היתרתי למשיב להמשיך בקו חקירה זה.

8. נסיוני להביא את הצדדים לידי הסכמות לא צלח, ולפיכך ניתן כעת פסק הדין.

דין והכרעה

9. ראשית, אשר לטענות המקדמיות של המשיב:

אי המצאת מסמכי ההליך

10. האחריות להמצאת מסמכי ההליך לידי המשיב היא בידי משטרת ישראל, כך נקבע גם בהחלטת כב' השופט רטנר מיום 21.11.2022. בהתאם להחלטה היה על המבקש להמציא את ההחלטה לידי המשטרה מיד לאחר הדיון. בדיון היום הציג המבקש אישור מסירה מיום 24.11.2022 למשטרת ישראל. האישור נושא את מספר ההליך דנא, ומכאן שאין ממש בטענת המשיב לפיה אין באישור המסירה כל אינדיקציה לכך שמדובר בהליך שבעניינו. גם אם המשטרה לא המציאה לידי המשיב את מלוא מסמכי התיק (הכולל אך ורק את הבקשה למתן הצו ואת ההחלטה שניתנה), הרי שמדובר, אם בכלל, במחדל של המשטרה שאין לזקוף לחובתו של המבקש. ודאי שאין בכך כדי להצדיק סילוק הבקשה על הסף.

אי תמיכת הבקשה בתצהיר

11. אין בחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: **החוק**) כל הוראה המחייבת תמיכת הבקשה למתן צו על פי החוק בתצהיר; **סעיף 12** לחוק מסמך את שר המשפטים להתקין תקנות בדבר ביצועו. תקנות כאמור לא הותקנו עד היום. אע"כ, כי ביום 13.4.2022 פירסם משרד המשפטים את **טיוטת תקנות מניעת הטרדה מאיימת (סדרי דין), התשפ"ב-2022**, אולם אלו טרם נחתמו. בהתאם לטיוטה זו, נוסח הבקשה למתן הצו הכלול בתוספת לתקנות כולל אכן תמיכה של נימוקי הבקשה בתצהיר של המבקש; ואולם, כאמור, בשלב זה ובטרם הפכה טיוטת התקנות לחקיקת-משנה מחייבת, אין חובה לתמוך את הבקשה בתצהיר. עוד יצוין, כי בנוסח טופס הבקשה, שהונגש על ידי הנהלת בתי המשפט באתר האינטרנט של הרשות השופטת ובמזכירות בתי המשפט (ואשר כאמור איננו מחייב), נכתב במפורש כי "**רצוי לצרף תצהיר (אין חובה)**".

12. מכאן שאי תמיכת הבקשה בתצהיר המבקש איננה עילה לסילוק הבקשה על הסף.

13. קל וחומר לעניין אי צירוף תצהיר העד, כאשר בעניין זה אין חובת צירוף תצהיר לא על פי המצב הקיים ואף לא על פי טיוטת התקנות.

אי צירוף התלונה שהגיש המבקש במשטרה

14. אכן, על פי טופס הבקשה, יש לצרף את העתק התלונה שהוגשה במשטרה, אם הוגשה; אלא שכאמור, אין מדובר בנוסח מחייב, אין דרישה כזו בחוק **עצמו**, ועל כן אי צירוף התלונה במקרה דנא לא יעמוד למבקש לרועץ ואינו מצדיק את סילוק הבקשה על הסף.

הבקשה ניתנה על ידי שופט שפרש

15. אין ממש בטענה. כב' השופט רטנר הינו שופט עמית שסמכויותיו כשל כל שופט מכהן (סעיף 10א(ה) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984.

16. סיכומו של דבר, אני דוחה את טענותיו המקדמיות של המשיב; וכעת לשאר טענותיו:

השעית רשיון עריכת הדין של המשיב

17. אשר לטענת המשיב לפיה מעולם לא הושעה על ידי לשכת עורכי הדין בישראל: אכן, המשיב סירב ליתן הסכמתו לכך שאעיין ברישומי לשכת עורכי הדין בעניין עורכי דין מושעים, מן הטעם שאין מדובר במידע רלוונטי; אלא שלטעמי, המדובר במידע רלוונטי ביותר, מה גם שהמדובר במידע הפתוח לציבור ומופיע באתר לשכת עורכי הדין, ואין נפקא מינא אם המשיב נתן הסכמתו אם לאו.

18. על פי האמור בפרסומי הלשכה המועברים מעת לעת, דרך קבע, לידיעת שופטי המחוז, וכעולה מאתר לשכת עורכי הדין, ביום 23.5.2018 גזר בית הדין המשמעתי המחוזי של לשכת עורכי הדין בחיפה על המשיב עונש של **עשר שנות השעיה** (עד ליום 22.5.2028). בנוסף, ביום 18.3.2019 גזר בית הדין המשמעתי הארצי של לשכת עורכי הדין על המשיב עונש של **הוצאה מלשכת עורכי הדין**, במצטבר לעונש ההשעיה הקודם, וזאת ממועד סיום ההשעיה (22.5.2028).

19. מן האמור לעיל עולה, כי טענת המשיב לפיה אינו מכיר כל הליך משמעתי שהתקיים בנוכחותו או בנוכחות מי מטעמו, על אף ניסוחה המפולפל, אין לה ידיום ורגליים. אין בפרסומי הלשכה פירוט בדבר העבירות בגין נגזרו הענשים האמורים על המשיב, אולם לאור חומרת העונש - השעיה למשך עשר שנים ולאחריה הוצאה לצמיתות מן הלשכה - יש להניח כי אין מדובר בעבירות של מה בכך.

20. אעיר, כי המשיב הפליג בתיאורים אודות פעילותו בתחום האקדמיה, התרבות, האומנות והעסקים בארץ ובעולם. כך, למשל, הקפיד לספר כי את הטלפונים ממשטרת ישראל הצו שהוצא בעניינו קיבל במהלך הרצאה שנשא באוניברסיטה העברית בירושלים בפני קהל של 200 איש; כי על אף הטענות (אותן הכחיש, כאמור) בדבר השעייתו ממקצוע עריכת הדין בישראל, הינו עורך דין פעיל בכ - 10 לשכות בעולם וטען כי משרדו מחזיק 546 עורכי דין מאוסטרליה במזרח ועד לקליפורניה במערב; הוא מסר כי הוא נשיא האגודה לאומנות גלובלית, שמחזיקה למעלה מ - 700 סניפים ברחבי העולם; עוד טען כי שב ארצה לאחר 20 שנה לרגל נישואי בנו והתבקש על ידי ראשת העיר חיפה לפעול להקמת רובע אומנות בואדי סאליב בחיפה, כאשר במסגרת זו בא בדברים עם יזמים להקמת מגדל של 22 קומות בשטח של בתים מס' 16, 18 ו - 20 ברח' חסן שוקרי, לשם יעבור היכל העיריה של חיפה, ובמקום בו הוא ממוקם כיום תוקם קריית מוזיאונים. לכל הטענות הללו לא באה ולו ראשית ראייה במסמך או בכל ראייה חיצונית אחרת; ספק גם אם הן מתיישבות עם עובדת השעייתו של המשיב מלשכת עורכי הדין והוצאתו ממנה לצמיתות בתום ההשעייה; המשקל שמצאתי לנכון ליתן לטענות אלו, איפוא, הינו נמוך מאוד.

21. אין בידי לקבל את טענת המשיב, לפיה במסגרת פעילותו הנטענת להקמת מגדל העיריה בשטח בתים 16, 18 ו - 20 ברח' חסן שוקרי, הוא נדרש להימצא על גג בית מס' 18 לכל אורך שעות היממה, לרבות בשעות

הלילה, משום שעליו להתנהל מול ניו יורק; בעניין זה מצאתי לנכון להעדיף את עדות המבקש, לפיה אין על הגג כל משרד או מבנה אחר ממנו ניתן להתנהל מול ניו יורק או בכלל, אלא רק דירה נטושה וריקה.

22. אוסיף, כי למשיב עצמו אין כל נכס שבבעלותו או בחזקתו בבית ברח' חסן שוקרי 18, והזיקה האפשרית היחידה של המשיב לבניין זה היא כי הדירה האחת שבקומה השניה - אשר לדברי המבקש הינה נטושה, כאמור - שייכת לבנו, רז.

23. אשר לאירוע חטיפת המסמך מידי מר קורידו: מר קורידו העיד, כי הינו נוהג מעת לעת לסייע למבקש בעניינים משרדיים, כגון תשלום חשבונות וצילום מסמכים. הוא העיד, כי ביום האירוע הנטען היה בדרכו לחנות לצילום מסמכים הסמוכה למשרדו של המבקש שברח' חסן שוקרי 18, על מנת לצלם חוזה שכירות שבין המבקש ובין שוכר בשם ספיר, בכדי שהמבקש יוכל לתת העתק של החוזה לשוכר. מר קורידו העיד, כי לפתע הגיח המשיב ממדרגות הבית הסמוך, ברח' חסן שוקרי 16, ולאחר שיחת חולין ביניהם, שאל את העד מה הוא מחזיק בידו, וכשזה השיב כי מדובר בחוזה שכירות, חטף לפתע המשיב את המסמך מידי ונכנס שוב לבניין ברח' חסן שוקרי 16. העד הסביר, כי לא יכול היה לעלות בעקבותיו משום שכלבתו היתה עמו. העד העיד, כי המשיב הסביר לו כי הוא לוקח את המסמך על מנת לצלמו. העד שלל את דברי המשיב לפיהם אמר לו כי הוא עולה אל משרד עורך דין אחר המצוי בבניין ברח' חסן שוקרי 16, וכי ידאג כי יצלמו לו שם את החוזה ללא תמורה; על אף שנשאל בעניין שוב ושוב, הוא חזר ומסר בעקביות כי לא כך היו הדברים, אלא כי המשיב חטף מידיו את המסמך ללא רשות.

24. התרשמתי כי העד העיד דברי אמת; עדותו לא קרסה בחקירה הנגדית, ועל אף שהמשיב ניסה לערוך לו מבדק זכרון, וכן ניסה לערער את אמינותו באמצעות איזכור אירוע אחר, בו לטענתו תקף אחד מכלביו סבלים שהובילו מכונת כביסה בבניין (עניין לגביו לא הציג המשיב ולו ראשית ראיה חיצונית), לא מצאתי כי מהימנותו של העד נפגמה; אציין, כי העד מסר כי המבקש נתן בידיו כסף לצורך צילום המסמך, כך שלא היתה למשיב כל סיבה לדאוג לצילום המסמך עבורו בחינם. מנגד, המשיב לא הביא לעדות מטעמו את אותו עורך דין אחר אשר לטענתו במשרדו צילם עבור העד את המסמך. לאור זאת ונוכח האמור לעיל בעניינו של המשיב, מצאתי לנכון להעדיף בעניין זה את גרסתו של העד על פני זו של המשיב.

25. התרשמתי, כי המיפגש בין המשיב ובין העד לא היה יד המקרה, אלא המשיב המתין כי העד יעבור במקום, על מנת לדלות ממנו מידע אודות המבקש וחוזי השכירות שהוא עורך עם שוכריו, וכי כאשר לא עלה בידו לקבל מהעד מידע זה, נטל לידי את חוזה השכירות בו החזיק, לאחר שוידא את מהות המסמך.

26. אבהיר, כי גם לו הייתי מקבלת את טענת המשיב לפיה פעל מתוך כוונה טובה ורצון לסייע לעד - וכאמור, אינני מקבלת טענה זו - ברי כי עדיין היה עליו לקבל את הסכמתו ליטול מידי מסמך שאינו שייך למי מהם; וברי כי היה עליו לקבל את הסכמתם של הצדדים לחוזה, קרי, המבקש והשוכר, לצלם את המסמך ולשמור את אחד הצילומים ברשותו.

27. בכך שהמשיב נטל בלא רשות ובכח את חוזה השכירות שבין המבקש ובין השוכר שלו ואף צילם אותו והותיר בידיו העתק, הרי שפגע בפרטיותו; בכך שהמתין, למעשה, כי העד - שהינו עוזרו של המבקש ואדם מטעמו - יחלוף ברחוב על מנת לפנות אליו בעניינו של המבקש, הרי שהתחקה אחר תנועותיו או מעשיו של המבקש. מעשים אלו עולים כדי הטרדה מאיימת כהגדרתה בסעיף 2(ב)(1) לחוק.

28. נוכח זאת, מצאתי הצדקה ליתן כנגד המשיב צו בהתאם לחוק.

סיכום

29. מכל האמור לעיל מצאתי לנכון להורות למשיב:

א. להימנע מליצור כל קשר, בעצמו ו/או באמצעות אחרים, עם המבקש ו/או עם בני משפחתו, וזאת בכל אמצעי ובכל צורה שהיא, לרבות באמצעות דואר אלקטרוני ו/או במסגרת פלטפורמות אחרות במרשתת;

ב. לא להטריד את המבקש או את משפחתו, לא להפריע לשלוות חייהם, לא לבלוש אחריהם, לא להתחקות אחרי מעשיהם, לא לפגוע בפרטיותם, ולא לאיים עליהם בכל צורה שהיא.

30. הצו יעמוד בתוקפו עד ליום 27.5.2023.

31. המשיב יישא בהוצאות הבקשה למבקש בסך כולל של 2,000 ₪.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ג' כסלו תשפ"ג, 27 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.